

Ilica 1a
10000 Zagreb,
Republika Hrvatska
centrala: + 385 (0) 1 46 99 444
telefax.: + 385 (0) 1 46 99 499
e-mail: markovicipartneri@m-i-p.hr

Zagreb, 03.10.2022

Trgovački sud u Zagrebu
10 000 Zagreb

Broj/No: 593/dv

za
Vrhovni sud Republike Hrvatske

Na broj: 87. St-1487/2017

Stečajni dužnik: MARIJAN NEKRETNINE d.o.o. u stečaju, OIB 05597612616,
Čakovec, Ulica Ivana pl. Zajca 17 (ranije: Sesvete, Zagrebačka 36)

Vjerovnik: Marijan Šarić, OIB 55988219690, Sesvete, R. Ivankovića br. 22
zastupan po punomoćniku Dini Vukšiću odvjetniku u Marković i
partneri odvjetničko društvo d.o.o. Zagreb, Ilica 1 a

PRIJEDLOG VJEROVNIKA ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

I. UVODNO

U ovom predmetu Trgovački sud u Zagrebu je dana 10. lipnja 2022. donio Rješenje posl.br. **St-1487/2017** (nadalje: prvostupanjsko rješenje).

Dokaz: Rješenje St-1487/2017

Na to Rješenje Marijan Šarić, kao razlučni vjerovnik u stečajnom postupku, je uložio žalbu, kojom je pobijao prvostupanjsko rješenje u cijelosti iz svih žalbenih razloga.

Dokaz: Žalba

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske kao drugostupanjski, odlučujući o žalbi je dana 19. srpnja 2022. donio rješenje poslovni broj: 91 **PŽ-3034/2022-2**, kojim rješenjem je odbio žalbu vjerovnika kao neosnovanu i potvrdio prvostupanjsko rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj St-1487/2017 od 10. lipnja 2022. (nadalje: drugostupanjsko rješenje).

Dokaz: Rješenje PŽ-3034/2022-2

Drugostupanjsko rješenje je objavljeno na internetskoj stranici, e-oglasna ploča sudova (stečajevi) dana 06.09.2022. u 11:39 h te je istu odluku preuzeo punomoćnik vjerovnika i pravovremeno, temeljem odredbi članka 387. ZPP-a, podnosi ovaj prijedlog za dopuštenje revizije.

Dokaz: e-oglasna ploča a sudova -predmet St-1487/2017-preslik objave

II. PREDMET SPORA I ČINJENIČNI NAVODI U RJEŠENJU

Predmet konkretnog prijepora između vjerovnika i dužnika je **postojanje tražbina** vjerovnika Marijana Šarića u iznosu od 16.126.362,27 kn, za koju je pravomoćnom presudom zbog ogluhe Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2579/2018 od 4. veljače 2019. utvrđeno da je osnovano osporavanje, a koje su tražbine osigurane hipotekama na nekretninama stečajnog dužnika upisanim u zemljišnim knjigama *Općinskog građanskog suda u Zagrebu, zemljišnoknjižni odjel Zagreb i to:*

- u zk.ul. broj 22595, k.o. Remete suvlasnički udio redni broj 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10 i 11, hipoteka upisana pod brojem Z-23548/14 temeljem ugovora o zasnivanju založnog prava (hipoteke) od 23. svibnja 2014. godine u iznosu od 298.320,00 EUR, u protuvrijednosti u kunama na dan isplate po srednjem tečaju HNB, a kamatom od 6 % godišnje, te prema ostalim uvjetima iz ugovora, za korist: ŠARIĆ MARIJAN, OIB 55988219690, R. IVANKOVIĆA BR. 22, SESVETE,

- u zk.ul. broj 108315, k.o. Grad Zagreb suvlasnički udio redni broj 1, hipoteka upisana pod brojem Z-22910/14 temeljem ugovora o zasnivanju založnog prava (hipoteke) od 19. svibnja 2014. i povijesnog izvotka iz sudskog registra od 19. svibnja 2014., u visini duga od 2.252.281,50 kuna sa kamatom u visini od 6% godišnje, za korist: ŠARIĆ MARIJAN, OIB: 55988219690, R. IVANKOVIĆA BR. 22, SESVETE." (Točka I. izreke prvostupanjskog rješenja).

Također je predmet spora **pravilnost i zakonitost brisanje navedenih hipoteka** kojima su osigurane tražbine vjerovnika odnosno točka II. izreke prvostupanjskog rješenja kojom se:

„Nalaže se Općinskom građanskom sudu u Zagrebu Zemljišnoknjižni odjel Zagreb brisanje hipoteka upisanih u zemljišnim knjigama Općinskog građanskog suda u Zagrebu, zemljišnoknjižni odjel Zagreb....”

Prvostupanjski sud u obrazloženju rješenja u bitnome navodi:

Pod 3. obrazloženja:

"Podneskom od 6. lipnja 2022. stečajni upravitelj se pozvao na sudsku praksu i to rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1261/2017, a vezano za odluku Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-12/2011."

Pod 4. obrazloženja:

"U podnesku od 9. lipnja 2022. vjerovnik Samsung Electronics Austria GmbH, OIB 71762969400, Beč, Praterstrasse 31/14, Austrija, je predložio sudu donijeti rješenje kojim utvrđuje prestanak razlučnog prava i brisanje založnog prava (hipoteka)."

Pod 5. obrazloženja:

Uvidom u pravomoćnu presudu zbog ogluhe ovog suda poslovni broj P-2579/2018 od 4. veljače 2019. (koja je postala pravomoćna 29. kolovoza 2019.) sud je utvrdio da je tom presudom utvrđeno da je osnovano osporavanje tražbine Marijana Šarića u iznosu od 16.126.362,27 kn. **Iz obrazloženja navedene presude** proizlazi da se osporavanje tražbine, između ostalih ugovornih odnosa, odnosi i na tražbine Marijana Šarića po osnovi ugovora o ulaganju u nekretnine od 3. lipnja 2013. kojim se Marijan Šarić obvezao uložiti iznos od 2.252.281,50 kn u nekretninu upisanu u zk.ul. broj 108315, k.o. Grad Zagreb suvlasnički udio redni broj 1, te iznos od 7.500.000,00 kn u nekretninu u zk.ul. broj 22595, k.o. Remete suvlasnički udio redni broj 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10 i 11 i ugovora o zasnivanju založnog prava (hipoteke) od 23. svibnja 2014. u iznosu od 298.320,00 EUR u protuvrijednosti u kunama na dan isplate po srednjem tečaju HNB.

Pod 8.obrazloženja:

"Sukladno odredbi čl. 271. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) pravomoćna odluka, kojom se utvrđuje tražbina i njezin isplatni red ili kojom se utvrđuje da tražbina ne postoji, djeluje prema stečajnom dužniku i svim stečajnim vjerovnicima. Međutim, odredbama Stečajnog zakona nije propisano koji učinak pravomoćna presuda kojom je utvrđeno **osnovanim osporavanjem** tražbine osigurane hipotekom ima na razlučno pravo."

Pod 9.obrazloženja:

"Sukladno odredbi čl. 346. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (ZV), založno pravo prestaje kad prestane cijela njime osigurana tražbina i sve sporedne tražbine kamata i troškova, ako nije što drugo zakonom određeno. Sukladno odredbi čl. 347. st. 1. ZV da bi založno pravo na nekretnini prestalo nije dovoljno da je prestala tražbina koju je osiguravala, već hipoteka prestaje brisanjem iz zemljišne knjige."

Pod 10. obrazloženja:

"Dakle, odredbama čl. 346. i čl. 347. st. 1. ZV-a je obuhvaćen prestanak osigurane tražbine, a sukladno odredbama čl. 160. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., dalje: ZOO) obveza prestaje

suglasnošću volja sudionika u obveznom odnosu, ispunjenjem i u drugim zakonom određenim slučajevima (st. 1.), a prestankom glavne obveze gase se jamstvo, zalog i druga sporedna prava (st. 2.). Osim ispunjenja, sukladno odredbama ZOO-a obveza prestaje prijebojem, otpustom duga, sjedinjenjem, nemogućnošću ispunjenja, protekom vremena, otkazom i smrću."

Pod 11. obrazloženja:

"Iako pravomoćna presuda kojom je utvrđeno osnovanim osporavanje tražbine **ne predstavlja Zakonom o obveznim odnosima propisani način prestanka obveze,** budući da odredbama Stečajnog zakona nije izričito propisano koji učinak pravomoćna presuda kojom je utvrđeno osnovanim osporavanje tražbine osigurane hipotekom ima u stečajnom postupku na razlučno pravo, a u ZV-u je propisan prestanak založnog prava kada je osigurana tražbina prestala, po ocjeni ovog suda odredbe čl. 346. i čl. 347. st. 1. ZV-a u konkretnom slučaju treba primijeniti i na situaciju u kojoj je pravomoćnom presudom utvrđeno osnovanim osporavanje tražbine osigurane hipotekom."

Pod 13. i 14. obrazloženja:

"Dodatno se ističe da sukladno odredbi čl. 347. st. 4. ZV-a, ako se nakon prestanka hipotekom osigurane tražbine proda nekretnina u ovršnom postupku radi namirenja novčane tražbine ili se nad njom uspostavi prisilna uprava, a hipoteka nije izbrisana niti je nekretnina ili založno pravo preneseno komu drugomu, neće se prilikom razdiobe kupovnine uzimati u obzir ta hipoteka."

"Međutim, iz navedene odredbe ne proizlazi na koji način sud treba postupati u slučaju davanja zahtjeva iz čl. 107. st. 5. Ovršnog zakona i/ili izjave iz čl. 247. st. 7. SZ-a razlučnog vjerovnika u odnosu na čiju je tražbinu pravomoćnom presudom utvrđeno osnovanim osporavanje tražbine osigurane hipotekom."

III. RAZLOZI ISTAKNUTI U ŽALBI

Tuženik je pobijao prvostupanjsko rješenje iz svih žalbenih razloga.

- **U odnosu na osnov tražbine** vjerovnika, vjerovnik je istaknuo kako iz prvostupanjskog rješenja nije jasno na čemu sud temelji brisanje hipoteka kojima je osigurano 16.126.362,27 kn, mada presuda P-2579/2018 od 4. veljače 2019.g., uopće svojom izrekom ne utvrđuje da su upravo te tražbine vjerovnika osporene, odnosno nije utvrđeno osnovanim osporavanje upravo tih tražbina vjerovnika, već se navodi iznos od 16.126.362,27 kn, ali se ne navodi da bi taj iznos uključivao upravo tražbinu temeljem ugovora o zasnivanju založnog prava (hipoteke) od 23. svibnja 2014. godine u iznosu od 298.320,00 EUR i tražbinu upisanu temeljem ugovora o zasnivanju založnog prava (hipoteke) od 19. svibnja 2014. i povijesnog izvotka iz sudskog registra od 19. svibnja 2014., u visini duga od 2.252.281,50 kuna. **Samim time je i činjenično stanje pogrešno utvrđeno.**

U odnosu na brisanje hipoteka vjerovnik je u žalbi istaknuo kako se pobijano rješenje pravno temelji na jednoj jedinoj odluci (Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1261/2017, a vezano za odluku Trgovačkog suda u Osijeku

poslovni broj St-12/2011.) Međutim to rješenje ima potpuno drukčiji činjenični i pravni supstrat od ovoga predmeta, a sud je proglašava sudskom praksom.

Stečajni dužnik i vjerovnik Samsung Electronics Austria GmbH, su tužbom u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2579/2018 od 4. veljače 2019. tražili utvrđenje osnovanosti osporavanje tražbine vjerovnika Marijana Šarića.

Dokaz: Presuda zbog ogluhe Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2579/2018 od 4. veljače 2019.

Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1261/2017 na koje se pozivaju sudovi kao praksu temelji se na tužbi koju je u tom postupku Stečajni dužnik je podnio radi utvrđenja da ne postoji i da nije osnovana tražbina Republike Hrvatske.

Postupak je okončan presudom VTS-a poslovni broj PŽ-822/2015 od 25. listopada 2016. na način da je **utvrđeno da ne postoji i da nije osnovana** tražbina RH. U tome rješenju se u obrazloženju navodi, kako u parničnom postupku nije bilo sporno postojanje pravomoćnog upravnog rješenja o nastupu apsolutne zastare i **otpust predmetnog poreznog duga.** U obrazloženju Rješenja VTS-a PŽ-1261/2017 navodi: „*Kako je pravomoćno presuđeno da je u ovom slučaju prestalo ne samo pravo na naplatu sporne tražbine (jer je utvrđena zastara pravomoćnim upravnim rješenjem), već je prestala i sama tražbina (otpustom duga), preostaje odgovoriti na pitanje od kakvog je to utjecaja na postojanje upisanog založnog prava u korist Republike Hrvatske radi osiguranja te tražbine*”*„Međutim, kako je pravni učinak otpusta duga prestanak obveze, time je prestala i tražbina po osnovi glavnog duga.*”

Dakle u tome predmetu (VTS-a PŽ-1261/2017), utvrđen je zakoniti način prestanka tražbine (otpustom duga), a nije tražbina prestala na temelju odluke suda, a sam petit tužbe i izreka presude u tom predmetu, je „utvrđenje da ne postoji i da nije osnovana tražbina”, a ne da je “osnovano osporavanje tražbine”.

Dokaz: Rješenje VTS-a PŽ-1261/2017

Također je u žalbi istaknuto kako i sam sud navodi propise koji, i po ocjeni samog toga suda, nisu izriekom direktno primjenjive na ovaj predmet i stiče (toč.11. obrazloženja) kako “pravomoćna presuda kojom je utvrđeno „osnovanim osporavanje tražbine” ne predstavlja Zakonom o obveznim odnosima propisani način prestanka obveze, ali je sud ipak primjenjuje na ovaj slučaj i takvo svoje shvaćanje podupire jednom jedinom odlukom VTS-a.”

U žalbi je nadalje istaknuto, kako Presuda zbog ogluhe Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2579/2018 od 4. veljače 2019., a na koju se sud poziva je po svojoj prirodi i sadržaju pravne zaštite deklaratorna odluka, pošto se njom utvrđuje samo sadržaj postojećih pravnih odnosa, ali se na osnovi takvog utvrđenja ne nalaže neko činjenje, trpljenje ili propuštanje (kondemnatorne odluke), niti se tom odlukom zasnivaju novi ili mijenjaju ili ukidaju postojeći pravni odnosi (konstitutivne odluke).

Nadalje, istom presudom čak nije niti odlučeno o sadržaju pravnog odnosa (tražbini vjerovnika), već je samo utvrđeno da je osnovana osnova osporavanja, ali ne i samo nepostojanje i/ili prestanak tražbine, dakle tražbina nesumnjivo i dalje egzistira i ne može tražbina prestati brisanjem hipoteke, već eventualno dano osiguranje (pa i hipoteka) može prestati s prestankom same osigurane tražbine.

U žalbi je istaknuto da je sud pri donošenju odluke (rješenja) **učinio bitnu povredu postupka iz 354.st.2.toč.11.ZPP-a**, pošto odluka ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, jer izreka presude proturječi razlozima odluke navedenim u obrazloženju, pošto i sam sud navodi kako „pravomoćna presuda kojom je utvrđeno osnovanim osporavanje tražbine ne predstavlja Zakonom o obveznim odnosima propisani način prestanka obveze“.

IV. POSTUPANJE I SHVAĆANJA ŽALBENOG SUDA

Drugostupanjski sud je odbio žalbu vjerovnika na prvostupanjsko rješenje i potvrdio ga. Drugostupanjski sud u obrazloženju presude, u ukupnosti kao razlog odbijanja žalbe, navodi sljedeće:

Toč.8.

Iz podataka u spisu proizlazi da je stečajni vjerovnik Marijan Šarić prijavio svoju tražbinu u iznosu od 16.126.362,27 kn uz obavijest o razlučnom pravu te da je pod točkom III. prijave prijavio tražbinu u iznosu od 2.252.281,50 kn (s kamatama ukupno iznos od 2.761.232,94 kn) po osnovi ugovora o zasnivanju založnog prava u odnosu na nekretninu upisanu u z.k.ul. br. 108315 k.o. Grad Zagreb suvlasnički udio redni broj 1, a pod točkom V prijave tražbinu u iznosu od 2.210.414,87 kn (s kamatama ukupno iznos od 2.701.185,14 kn) po osnovi ugovora o zasnivanju založnog prava u odnosu na nekretninu upisanu u zk.ul. br. 22595, k.o. Remete suvlasnički udio redni broj 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10 i 11."

Toč 10.

Budući da je pravomoćnom presudom zbog ogluhe Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2579/2018 od 4. veljače 2019. utvrđeno da je osnovano osporavanje tražbine Marijana Šarića u iznosu od 16.126.362,27 kn, *a koje osporavanje tražbine se između ostalih ugovornih odnosa, odnosi i na njegove tražbine s osnove ugovora o ulaganju u nekretnine od 3. lipnja 2013. kojim se Marijan Šarić obvezao uložiti iznos od 2.252.281,50 kn u nekretninu upisanu u z.k.ul. br. 108315, k.o. Grad Zagreb suvlasnički udio redni broj 1 te iznos od 7.500.00,00 kn u nekretninu u z.k.ul. br. 22595, k.o. Remete suvlasnički udio redni broj 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10 i 11 i ugovora o zasnivanju založnog prava (hipoteke) od 23. svibnja 2014. u iznosu od 268.320,00 EUR u protuvrijednosti u kunama na dan isplate po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke, a koje tražbine je Marijan Šarić prijavio u stečajnom postupku nad dužnikom Marijan nekretnine d.o.o u stečaju uz obavijest o razlučnom pravu na tim nekretninama, kako je to gore navedeno, prvostupanjski sud je primjenom odredbe **članka 271. stavka 1. SZ-a te odredbe članka 246. i 347. stavka 1. ZV-a** pravilno zaključio da je u konkretnom slučaju kada je pravomoćnom presudom utvrđeno osnovano osporavanje tražbine osigurane hipotekom, prestalo je i založno pravo, pa tako i razlučno pravo Marijana Šarića na navedenim nekretninama. Stoga je pravilno u skladu s navedenim odredbama Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima naložio brisanje navedenih*

hipoteka u zemljišnim knjigama.

Nadalje navodi (Toč.12.): „ Budući da je činjenično stanje potpuno i valjano utvrđeno, da je prvostupanjski sud pravilno primijenio materijalno pravo te da nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a u svezi s odredbom članka 10. SZ-a odlučiti kao u izreci ovog drugostupanjskog rješenja”.

Drugostupanjski sud od u žalbi istaknutih povreda materijalnog prava u svojoj presudi nije žalbu uopće razmatrao niti obrazlagao.

Treba reći kako odredba članka 271. Stečajnog zakon na koju se poziva drugostupanjski sud glasi:

*„Pravomoćna odluka kojom se utvrđuje tražbina i njezin isplatni red **ili kojom se utvrđuje da tražbina ne postoji**, djeluje prema stečajnom dužniku i svim stečajnim vjerovnicima.”*

Dakle radi se o odluci kojom se utvrđuje kako tražbina ne postoji, a ne o odluci kojom se utvrđuje da je osnovano osporavanje tražbine.

Odredba članka 246. ZV glasi: "Stvarni teret daje svomu korisniku stvarno pravo na nekretnini koju opterećuje ovlašćujući ga da mu se na teret njezine vrijednosti ponavljano daju stvari ili čine radnje koje su sadržaj toga stvarnog tereta.”

Dakle, ova odredba nema nikakve veze s ovim pravnim odnosom.

Sud nadalje nije razmatrao niti obrazlagao žalbeni razlog bitne povrede parničnog postupka iz članka 354 .st.2. toč.11. ZPP, iako ga je tuženik istaknuo i obrazložio.

Također, sud nije razmatrao niti obrazlagao žalbeni razlog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, iako ga je tuženik istaknuo i obrazložio. Sud samo općenito navodi: „ *Budući da je činjenično stanje potpuno i valjano utvrđeno da je prvostupanjski sud pravilno primijenio materijalno pravo te da nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a u svezi s odredbom članka 10. SZ-a odlučiti kao u izreci ovog drugostupanjskog rješenja”.*

Žalbeni sud niti jednom riječju ne navodi prigovore tuženika niti obrazlaže žalbene razloge istaknute u žalbi. Taj navod je toliko općenito da se može primijeniti na svaki slučaj, a ne samo na konkretni predmet.

To sve unatoč tomu što je sukladno članku **365. st. 2. ZPP** dužan ispitati prvostupanjsku presudu u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ovoga Zakona i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Također, sud nije primijenio odredbu članka **375.st.1. ZPP**, tj. u obrazloženju presude nije ocijenio žalbene navode koji su od odlučnog značaja i nije označio razloge koje je uzeo u obzir po službenoj dužnosti.

Drugostupanjski sud u svom obrazloženju rješenja potpuno neistinito navodi sadržaj izreke presude zbog ogluhe Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2579/2018 od 4. veljače 2019, iako je ona u spisu predmeta i na nju se poziva, i to na način da proširuje sadržaj izreke presude kako bi opravdao da se iznos tražbine od 16.126.362,27 kn odnosi upravo na tražbine koje su osigurane hipotekama čije se brisanje nalaže.

V. REVIZIJSKA PITANJA I RAZLOZI

Tuženik podnosi ovaj prijedlog za dopuštenje revizije zbog sljedećih pravnih pitanja, koja su važna za odluku u ovom sporu kao i za osiguranje jedinstvene primjene prava ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni:

1. Pitanje:

Je li drugostupanjski sud u postupku odlučivanja o žalbi protiv presude dužan ispitati sve razloge navedene u žalbi ili se može arbitrarno ograničiti na ispitivanje samo jednog ili nekih razloga navedenih u žalbi, a druge izostaviti?

2. Pitanje:

Je li drugostupanjski sud postupio sukladno čl. 365.st.2. i čl.375.st.1. ZPP, kada nije navodio sve žalbene razloge na koje se žalitelj u žalbi poziva i kada nije svaki od tih razloga razmatrao i/ili obrazložio zaključke, već samo općenito navodi:" Budući da je činjenično stanje potpuno i valjano utvrđeno, da je prvostupanjski sud pravilno primijenio materijalno pravo te da nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a u svezi s odredbom članka 10. SZ-a odlučiti kao u izreci ovog drugostupanjskog rješenja."

Relevantni propis: Zakon o parničnom postupku (članak 365. st. 2. i članak 375.st.1.)

Članak 365.

Drugostupanjski sud ispituje prvostupanjsku presudu u onom dijelu u kojemu se pobija žalbom; a ako se iz žalbe ne vidi u kojem se dijelu presuda pobija, drugostupanjski sud uzet će da se presuda pobija u dijelu u kojemu stranka nije uspjela u sporu.

Drugostupanjski sud ispituje prvostupanjsku presudu u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ovoga Zakona i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Članak 375.

U obrazloženju presude odnosno rješenja drugostupanjski sud treba ocijeniti žalbene navode koji su od odlučnog značenja i označiti razloge koje je uzeo u obzir po službenoj dužnosti.

Razlozi:

a) Važnost za odluku u sporu:

Ovo pravno pitanje je važno za zakonitost odluke u ovom sporu, pošto bi vjerojatno odluka bila drugačija da je sud ispitivao sve istaknute razloge, a ne samo jedan razlog od tri navedena.

Drugostupanjska odluka upravo je posljedica pogrešnog stava niže stupanjskih sudova u odnosu na postavljeno pravno pitanje zbog kojeg je podnesen ovaj prijedlog. Rješenje ovog pitanja može znatno utjecati na poziciju tuženika u ovom konkretnom predmetu i za očekivati je da bi pobijana odluka ovisno o rješenju važnog pitanja bila neizmijenjena

b) Važnost za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni:

Ovo pitanje je važno i za jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnost, jer je riječ o pitanju o kojem odluka suda drugog stupnja odstupa od već ustanovljene prakse revizijskog suda, izražene u brojnim odlukama revizijskog suda.

Kada je žalbeni sud u svojoj odluci, bez valjana obrazloženja ili je ono manjkavo, odstupio od ustaljene prakse revizijskog suda riječ je o povredi zabrane arbitrarnosti, što je sastavni dio prava na pravičan postupak.

Odstupanje od shvaćanja da drugostupanjski sud mora ispitati sve žalbene razloge, što je ustaljena sudska praksa revizijskog suda koja se ogleda i u broju predmeta u kojima se ovo pitanje pojavljuje, ostavilo bi prostora arbitrarnosti sudaca, a samim time do bitnog obezvrjeđivanja instituta žalbe kao temeljnog prava stranaka u postupku u svezi preispitivanja sudske odluke. Neujednačena praksa sudova, posebice onih najviših, može stoga, u određenim okolnostima, biti i povreda prava na pravičan postupak iz čl. 6., st. 1. Europske konvencije.

U činjenično i pravno gotovo jednakim situacijama prirodno je da ishod postupka bude jednak, inače bi to moglo ukazivati na ugrozu pravne sigurnosti.

U odnosu na ovo pitanje revizijski sud je u brojnim svojim odlukama zauzeo drukčije pravno shvaćanje od shvaćanja žalbenog suda, a primjerice u slijedećim odlukama:

- Rev 1287/1995-2 od 7.12.1995.g.- **(Prilog 7)**
- Revr 383/06-2 od 27.6.2006.g. - **(Prilog 8)**
- Rev 1341/1990-2 od 06.11.1990.g. -**(Prilog 9)**
- Revr 1829/09-2 od 7. 4.2010.g.- **(Prilog 10)**

3. Pitanje:

Je li pravilan stav suda da, iako pravomoćna presuda kojom je utvrđeno osnovanim osporavanje tražbine ne predstavlja Zakonom o obveznim odnosima propisani način prestanka obveze, te budući da odredbama Stečajnog zakona nije izričito propisano koji učinak pravomoćna presuda kojom je utvrđeno osnovanim osporavanje tražbine osigurane hipotekom ima u stečajnom postupku na razlučno pravo, a u Zakonu o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12, 94/17-službeni pročišćeni tekst, 152/14 i 81/15-službeni pročišćeni tekst; dalje: ZV) je reguliran prestanak založnog prava kada je osigurana tražbina prestala, da se odredbe članka 346. i članka 247. stavka 1. ZV-a imaju primijeniti i na situaciju u kojoj je pravomoćnom

presudom utvrđeno osnovanim osporavanje tražbine osigurane hipotekom?

4. Pitanje:

Ako je pravomoćnom presudom samo utvrđeno osnovanim osporavanje tražbine osigurane hipotekom, a ne i samo postojanje i/ili nepostojanje iste tražbine, ima li se to utvrđenje tumačiti na način da je tražbina prestala, odnosno da ne postoji iako tražbina nije prestala na zakonom propisani način odnosno nije prestala sukladno odredbama ZOO-a, o načinima prestanka obveza?

Mogu li se na takvo utvrđenje primijeniti odredbe članka 346. i 347. st.1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima?

5. Pitanje:

Predstavlja li odluka kojom se samo „utvrđuje osnovanim osporavanje tražbine“, odluku „kojom se utvrđuje da tražbina ne postoji“ iz odredbe članka 271. Stečajnog zakona?

Relevantni propis: Stečajni zakon

Članak 271.

„Pravomoćna odluka kojom se utvrđuje tražbina i njezin isplatni red ili kojom se utvrđuje da tražbina ne postoji, djeluje prema stečajnom dužniku i svim stečajnim vjerovnicima.“

Relevantni propis: Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima

Prestanak osigurane tražbine

Članak 346.

Založno pravo prestaje kad prestane cijela njime osigurana tražbina i sve sporedne tražbine kamata i troškova, ako nije što drugo zakonom određeno.

Raspolaganje neizbrisanom hipotekom

Članak 347.

Da bi založno pravo na nekretnini prestalo, nije dovoljno da je prestala tražbina koju je osiguravala, već hipoteka prestaje brisanjem iz zemljišne knjige.

Relevantni propis: Zakon o obveznim odnosima

Ugovorne obveze po ZOO-u, prestaju:

Opće pravilo

Članak 160.

(1) Obveza prestaje suglasnošću volja sudionika u obveznom odnosu, ispunjenjem i u drugim zakonom određenim slučajevima.

1. Ispunjenjem (čl.160)

2. Polaganjem i prodajom dugovane stvari (čl.190. i 192.)
3. Cesijom umjesto ispunjenja (čl.88),
4. Obnovom – inovacijom (čl.147)
5. Prijebojem – kompenzacijom (čl.195. i dr.)
6. Otpustom duga (čl.203. i dr.)
7. Sjedinjenjem – konfuzijom (čl. 207.)
8. Smrću strane (čl. 213.)
9. Nastankom nemogućnosti ispunjenja (čl. 208.)
10. Protekom vremena (čl.211.)
11. Otkazom (čl. 212.)
12. Raskidom ugovora (čl.368.)

Razlozi:

a) Važnost za odluku u sporu:

Prvostupanjski i drugostupanjski sud je o ovim materijalno pravnim pitanjima zauzeo shvaćanje kako pravomoćnom presudom kojom je utvrđeno osnovanim osporavanje tražbine prestaje i sama tražbina, a posljedično prestaje i založno pravo-hipoteka, te se iste hipoteke imaju brisati.

Tim stavom, sudovi arbitrarno proširuju načine prestanka obveza utvrđene odredbama ZOO-a, i temelje svoju odluku na takvom arbitrarnom uređenju tog instituta.

Ovo materijalno pravno pitanje je važno za zakonitost odluke u ovom sporu, pošto bi očekivano i zasigurno odluka bila drugačija da su sudovi tumačili relevantne odredbe zakona na drugi, pravilan način, odnosno da su na okolnost prestanka tražbina primijenili relevantne odredbe Zakona o obveznim odnosima. Dakle, rješenje tih pitanja može utjecati na konkretnu poziciju predlagatelja kao stranke koja se obraća Vrhovnom sudu.

b) Važnost za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni:

Ova pitanja su važna i za jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnost, jer je riječ o pitanjima o kojima nema prakse revizijskog suda, a takvi slučajevi su u postupku stečajeva i obveznim odnosima u praksi mogući i javljaju se u većoj mjeri, a kako nema izraženog shvaćanja revizijskog suda o ovim pitanjima, moguće je različito postupanje sudova, što može značajno utjecati na prava i obveze stranaka u obveznom odnosu.

Iako nema prakse VSRH i nema suprotstavljenih odluka viših sudova, ovdje se radi o pitanju koje se pojavljuje i/ili realno može pojaviti u velikom broju slučajeva s istovrsnim predmetom spora, te predlagatelj smatra da bi bilo svrsishodno dopustiti izjavljivanje revizije o ovim pitanjima, kako bi VSRH zauzeo pravno shvaćanje o pitanjima pod rednim brojem 3.; 4.; i 5. u ovom prijedlogu.

Ova pitanja su važna zbog izuzetnog značaja instituta „hipoteke“ kao jednog od najjačih instrumenata osiguranja tražbine u poslovnim-obveznim odnosima. Ukoliko bi se dopustila arbitrarnost kod primjene ovog instituta mogle bi nastupiti nesagledive posljedice za vjerovnike u takvim odnosima, a ukoliko revizijski sud ne bi zauzeo jasan stav o ovim pitanjima, za očekivati je raznolik i neujednačenu praksu sudova.

Neujednačena praksa sudova, posebice onih najviših, može stoga, u određenim okolnostima, biti i povreda prava na pravičan postupak i utjecati na pravnu sigurnost stranaka u postupku.

Ova pitanja bi trebalo dopustiti i iz razloga što podnositelj smatra da su mu tijekom prethodnih postupaka povrijeđeno Ustavom RH-a ili EKLJP-a zajamčeno pravo, i to:

- Ustavno pravo na žalbu iz članka 18. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske;
- Ustavno pravo na pravično suđenje iz članka 29. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske.

Zbog čega je podnositelj podnio i ustavnu tužbu.

VI. ZAHTJEV

Vjerovnik kao predlagatelj predlaže da Vrhovni sud republike Hrvatske, dopusti podnošenje revizije u ovom predmetu, a zbog navedenih pitanja i razloga.

Marijan Šarić
po punomoćniku:

Trošak: (V.P.-16.126.362,27 kn) :

-Sastav prijedloga po odvjetniku: 81.225,00 kn +PDV 20.306,25 =101.531,25 kn